

אחד קניון התורה ולבוש הארץ

זהלן טובא חלק משיעור שנייתן על-ידי הרב בנימין זצוק"ל ה'יד,
לפני מספר שנים, לאברכים מישיבת מרכז הרב,
תוכנו מבטא את אמונתו ואהבתו של הרב
להתיישבות ביהודה ושומרון (השייה עברה עיבוד קל).

"ראיתי פעם באחד ממאמרי הרב זצ"ל, שכשם שיש תורה לשמה, כך יש גם ארץ-ישראל לשמה.

תורה לשמה - לשם התורה, לשם התורה עצמה, ולא מתוך שיקולים של הישגים, אפילו הישגים רוחניים, אלא מתוך ההתקשרות והזהדבות לדבר ה' המתגלה אליו בתורתו.

באوها מידה גם יש ארץ ישראל לשמה - ארץ ישראל כיבושה ויישובה "שלא נעזנה בשמיותיה" "ושלא נעזנה ביד זולתון מן האומות" לשמה, לשם עיגון מצות כיבוש ארץ ישראל וקדושתה של ארץ-ישראל, שהיא נighthה לנו כקדושה שלמה מאות הקב"ה ולא מתוך חשבונות של הישגים חומריים ואפילו רוחניים.

לכן לא צריך לעסוק בתורה כדי לכבותה את ארץ-ישראל, ולא צריך להתיישב בארץ ישראל במקומות מסוימים ומוחדים שיש בהם מצוה מיוחדת של השלמת כיבושה ויישובה לשם התורה, אלא כל עניין הוא שלם כשלעצמיו בלי כל קשר להיותו אמצעי לדבר אחר.

אבל עם כל זה כיוון שאנו מוצאים על שני הדברים גם יחד צריך להתבונן, באיזה מידה באמת ניתן לקיים את הדבר בשלמותו, תורה לשמה וא"י ישראל לשמה, כאמור לא להשתמש בתורה כדי לכבותה את א"י - שכן התורה היא חשובה כשלעצמה, אבל יש לדעת שלימוד התורה הוא חלק בלתי נפרד מכיבושה של הארץ, חלק בלתי נפרד מישובה של ארץ-ישראל, יש להכיר בכך שלא ניתן ליישב את ארץ-ישראל בשלימות ובאמתיות ללא ריבוי של מקומות תורה, וריבוי של אנשי תורה, באותו מקום מוחדים.

בזמןים אלו צריך לחזק ולבסס את מצות כיבוש וישוב ארץ-ישראל - רק על-ידי ריבוי תורה במקומות האלה בנקודות האלה, באדמות האלה, על-ידי זה, תtabסס ותתחזק אחיזתנו בארץ ישראל.

ויחד עם זה על ידי קיומם המצווה בשלמות, שזו היא המצווה המוטלת על דורנו, שהתחדשה בדורות שלנו, וב"ה אנחנו גם זוכים לקיים אותה וממשיכים לקיים אותה בדבר ה' אשר עליינו.

על ידי הקיומם של מצוות השעה ומצוות הדור, נקנית גם התורה ביותר שלמות, ומtower העסק האמתי בשילוחתה של תורה בדורות שלנו, שהוא עניין ישיבת ארץ ישראל וחזרת ישראל לארצו, וזה הדבר שמחזק וմביס את קניין התורה".

